

יהודי יקר! אל תהי עצל מלנטול ידיים על לחם ולברך ברכת המזון בכוונה, כי פרנסתך תלוי בו! בא וראה מה שמובא בחז"ל בגודל מעלת ברכת המזון בכוונה:

קורה לכם לפעמים שאתם רוצים לאכול ארוחת בוקר עם לחם, אך לפתע אתם נזכרים שתצטרכו בעקבות כך לברך את ברכת המזון הארוכה, לכן העדפתם לאכול מיני מזונות ולברך 'על המחיה' בקצרה? תראה מה שמובא בזה"ק: כשאדם מברך ברכת המזון בשמחה נותנים לו את הפרנסה בשמחה ובקלות.

אנשים מחפשים כהיום כל מיני סגולות שונות לפרנסה, ובפרט בזמנים אלו שהמצב הכלכלי כה חלש, הנה הסגולה הטובה ביותר לפרנסה, כמו שכתוב בספר החינוך: **אדם שמברך ברכות המזון בכוונה מובטח לו שלא יחסר מזונו כל ימי חייו!**

יכון מאד בברכת המזון ובדקדוק מילותיה שלא יבלעם, ואל יברך אלא מתוך הסיודור וכו' כי הכתב מעורר הכוונה וכו' (מדרש תלפיות)

לפי שמזונותיו של אדם קשים כקריעת ים סוף וע"כ צוה הקב"ה להאוכל ושבע לברך עליו כמ"ש ואכלת ושבעת וברכת וגו' שע"י זה הקב"ה משפיע ברכותיו להיות לו בריוח מזונות כי יש לאדם מקטרגים בדבר מלתת לו מזונותיו הקשים בריוח ואלו הברכות הם המליצים יושר וסנגורים טובים לנגד המקטריגים... (מהרש"א מסכת נזיר דף סו ע"ב)

ידועים דבריו של הרה"ק הרבי ר' בער ממעזריטש זי"ע, **שברכת המזון צריכה כוונה יותר מן התפלה, מפני שתפילה היא דרבנן וברכת המזון היא דאורייתא.**

סיפר הרה"ג (בעילום שם), מה ששמע ממנהל תלמוד תורה ידוע בירושלים:

בשכונתו היה יהודי מבוגר שבכל התנהלותו הנתנהג בצורה פשוטה מאוד כיהודי רגיל, אולם כשהגיע לברכת המזון, הוא בירך בצורה מיוחדת במינה בקול ובכוונה מילה במילה. אותו מנהל שלא כבש סקרונותו, ניגש אליו ושאלו: "מהו סוד ההנהגה שלך, שכשאתה מגיע לברכת המזון אתה נהפך לאדם אחר?"...

סיפר לו אותו יהודי: "הייתי ילד כבן 12 בתלמוד תורה בפולין. יום אחד בא לחזק אותנו הגאון המרה"ם שפירא מלובלין זצ"ל, ודיבר בגודל מעלת חשיבת 'ברכת המזון', והקריא לנו מה שכתוב ב"באר היטב" (או"ח הלכות ברכת המזון סימן קפ"ה אות א') **"מצאתי למה אין אות פ"א סופית (ף) בברכת המזון לפי שכל מי שבירך ברכת המזון בכוונה, אין שולט בו לא חרון אף ולא שצף, ומזונותיו מצויין לו ברווח ובכבוד על ימיו"**. ואמר לנו המרה"ם שפירא שכל ילד יקבל על עצמו בקבלה חזקה לברך ברכת המזון בכוונה גדולה. ותראו שתרוויחו כל החיים שלא יהיה לנו צרות ויהיה לנו פרנסה בריווח.

עברו שנים ויום אחד מצאתי את עצמי בשערי אושוויץ, במלחמה האיומה, בשורה הידוע לצד ימין ושמאל... מול הצורך הנאצי ימ"ש. לפתע נזכרתי באותה שיחה של המרה"ם שפירא זצ"ל כשהייתי ילד קטן וחשבת שהגיע זמן הפירעון, ומצאתי את עצמי מתפלל לבורא עולם: **"ריבונו של עולם, יש לי הבטחה מה"באר היטב" שמי שמברך ברכת המזון בכוונה לא יהא לו צרות, ופה, באושוויץ, אני מתחנן לפניך ריבונו של עולם, תציל אותי מכל צרה וצוקה!..."**

תוך כדי תפילה מראים לי עם האצבע ל"ימין", הצד של האנשים שקיבלו רחמים משמיים להישאר בחיים ולעבוד בשביל הנאצים ימ"ש. לאחר מכן הכריזו שכל אחד צריך לומר בפני הקצין באיזה תחום הוא מבין, כדי לשבץ אותו בעבודה.

אני, בהיותי בחור ישיבה, לא ידע שום מצקוע, ולא ידעתי מה לומר... וכך בעמדי בתור נשאתי תפילה נרגשת לבורא העולם: **"ריבונו של עולם, יש לי הבטחה על הפרנסה, ואני צריך לאכול כאן באושוויץ, ואין לי שום מקצוע שאני יכול להגיד לקצין, עזור..."**

ותוך כדי תפלה, זה שעמד בתור מאחריי, פונה אליי ואומר לי: 'תגיד לקצין שאתה טבח ואני העוזר שלך!' - עשיתי כך, וכך מצאתי את עצמי כטבח במטבח של אושוויץ, בשעה שהאחרים נמקו ברעב - אני הייתי במטבח של אושוויץ עם כל האוכל. ובכך מסיים היהודי הנ"ל: **"ראיתי בחוש אין שההבטחה של ה'באר היטב' התקיימה גם בזמן המלחמה... נו, אז שלא אברך ברכת המזון עם כל הכוח והכוונה!..."**